

Nr 122.

Av herr **Johansson** i Hässlås, om ökning av kraftledningslånafonden.

Frågan om landsbygdens förseende med elektrisk energi är av den betydelse, att det kan sägas, att den är en livsfråga för vårt lands utveckling.

Då riksdagen förra året på framställning av regeringen beviljade medel till en kraftledningslånafond, framhöll jordbruksministern i sitt yttrande till statsrådsprotokollet, att för landsbygdens utveckling är tillgången på elektrisk kraft av en betydelse, som icke kan överskattas. Den elektriska kraften kan ersätta diverse motorer, vilka nu drivas med kol, fotogen eller dylikt, d. v. s. importerade brännämnen, vilka draga dyr inköpskostnad och höga transportkostnader. Landsbygdens elektrifiering innefattar i sig även frågan om elektricitetens användning för själva jordens brukande.

Det framhölls även, att det ej heller bör förbises, att genom elektriciteten betydelsefulla fördelar i socialt avseende beredas landsbygden. Det är icke blott i bokstavig mening, som elektriciteten bringar ljus ute i landsbygdens hem och arbetslokaler. Genom densamma och de möjligheter av skilda slag den innebär, motverkas i någon mån den känsla av ödslighet, som stundom gör sig gällande på landsbygden och som i sin mån bidrager att öka invandringen till städerna. På jordbrukets kraftiga blomstring är dock hela vårt lands välstånd i hög grad beroende och dess befordrande är ett viktigt statsintresse.

Det belopp, som 1918 års riksdag på regeringens förslag anslog till kraftledningslånafonden, utgjorde 1,000,000 kronor för vardera av åren 1918 och 1919.

Detta belopp har dock visat sig vara otillräckligt, i det att enbart av 1918 års anslag ett åttiotal ansökningar inkommit till ett belopp av

omkring 6,000,000 kronor. Kungl. Maj:t har därför föreslagit riksdagen en utökning av de förut omnämnda anslagen med 1,500,000 kronor för vardera av åren 1919 och 1920.

Det torde dock kunna ifrågasättas om icke även dessa belopp äro för låga. Då lånen skola innehavas i tre år, innan någon amortering kommer att äga rum, så tillföres ju ej fonden under de närmaste åren någon inkomst på denna väg. Det kan också sägas, att snar hjälp är dubbel hjälp. Genom att redan i början ge ett kraftigt handtag åt landsbygdens elektrifiering är ofantligt mycket vunnit. Det är ju ej heller någon direkt uppoffring från det allmännas sida. Penningarna komma ju igen med ränta. Det är dock en kraftig hjälp som gives, ty med den höga ränta, som den allmänna lånemarknaden företer, ha många elektriska distributionsföreningar kommit i ett ganska prekärt läge. Det är också bekant, att lånebehovet sedan den 15 november 1918 i hög grad stegrats. Det var då uppe i 6,000,000 men överstiger nu i mycket hög grad denna summa.

På grund av vad jag sålunda framhållit, vill jag därför föreslå riksdagen att

dels medgiva, att under vardera av åren 1919 och 1920 lån ur kraftledningslånefonden må beviljas intill ett belopp av 3,000,000 kronor,

dels till kapitalökning för denna fond å tilläggsstat för år 1919 anvisa ett reservationsanslag av 2,000,000 kronor,

dels ock såsom kapitalökning för denna fond anvisa för år 1920 ett reservationsanslag av 3,000,000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1919.

Anders Johansson

i Hässlås.

I motionens syfte instämma:

Johan Olofsson.

P. J. Persson.

C. Edv. Anderson

i Knapasjö.

<i>Reinh. Eliasson.</i>	<i>A. Danielsson.</i>	<i>Anders Elisson.</i>
<i>Oscar Osberg.</i>	<i>Axel Ljungberg.</i>	<i>G. W. Hansson,</i> Gärda.
<i>Ola Jeppsson.</i>	<i>Gustaf Olsson</i> i Ramsta.	<i>Axel Pehrsson</i> i Bramstorp.
<i>Aug. Schill.</i>	<i>Alfred Persson,</i> Björnsbyholm.	<i>Carl Lovén.</i>
	<i>A. Henrikson.</i>	
